

ZALECENIE RADY

z dnia 9 lipca 2013 r.

w sprawie krajowego programu reform Belgii z 2013 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Belgię programu stabilności na lata 2012–2016

(2013/C 217/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komisji Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupia się na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. – przyjęła decyzję dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽³⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Utrzymana na rok 2013 mocą decyzji Rady 2013/208/UE z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 21).

- (3) W dniu 29 czerwca 2012 r. szefowie państw i rządów państw członkowskich przyjęli Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, nakreślający spójne ramy działania na poziomie krajowym, unijnym i w strefie euro z wykorzystaniem wszelkich możliwych dźwigni, instrumentów i obszarów polityki. Podjęli oni decyzję co do działań, które należy przedsięwziąć w państwach członkowskich, i wyrazili przy tym pełną gotowość do realizacji celów strategii „Europa 2020” oraz wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów.
- (4) W dniu 10 lipca 2012 r. Rada przyjęła zalecenie⁽⁴⁾ w sprawie krajowego programu reform Belgii na 2012 r. oraz wydała opinię na temat przedstawionego przez Belgię programu stabilności na lata 2012–2015.
- (5) W dniu 28 listopada 2012 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2013 r. Również w dniu 28 listopada 2012 r. na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 Komisja przyjęła sprawozdanie w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym wskazała Belgię jako jedno z państw członkowskich, dla których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji.
- (6) Parlament Europejski został należycie włączony w europejski semestr, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1466/97, i w dniu 7 lutego 2013 r. przyjął rezolucję w sprawie zatrudnienia i aspektów społecznych w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2013 r. oraz rezolucję w sprawie wkładu do rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2013 r.
- (7) Dnia 14 marca 2013 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące zapewnienia stabilności finansowej, konsolidacji fiskalnej i działań wspierających wzrost gospodarczy. Rada podkreśliła potrzebę dążenia do zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu, przywrócenia gospodarce normalnych warunków udzielania pożyczek, wspierania wzrostu i konkurencyjności, rozwiązania problemu bezrobocia i społecznych skutków kryzysu, jak również modernizacji administracji publicznej.
- (8) Dnia 10 kwietnia 2013 r. Komisja opublikowała wyniki swojej szczegółowej oceny sytuacji dotyczącej Belgii na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011. Analiza doprowadziła Komisję do wniosku, że w Belgii występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej, które wymagają monitorowania i działań politycznych. Szczególnej uwagi nadal wymaga rozwój sytuacji makroekonomicznej w zakresie konkurencyjności zewnętrznej towarów oraz poziom zadłużenia, zwłaszcza kwestia skutków wysokiego poziomu długu publicznego dla gospodarki realnej.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 5.

- (9) W dniu 29 kwietnia 2013 r. Belgia przedłożyła swój krajowy program reform z 2013 r. oraz swój program stabilności obejmujący lata 2012–2016. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (10) Na podstawie oceny programu stabilności, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1466/97, Rada jest zdania, że scenariusz makroekonomiczny będący podstawą prognoz budżetowych przedstawionych w programie jest wykonalny. W porównaniu z wiosenną prognozą służb Komisji z 2013 r., zgodnie z którą PKB miał się nie zmienić w 2013 r., a w roku 2014 – wzrosnąć do 1,2 %, scenariusz ten jest nieco bardziej optymistyczny (przewiduje on wzrost w wysokości odpowiednio 0,2 % i 1,5 %). Od 2010 r., a w szczególności w roku 2012, Belgia podjęła działania konsolidacyjne oraz przeprowadziła, również w roku 2012, reformy strukturalne w systemie emerytalnym, systemie świadczeń dla bezrobotnych oraz na rynku produktowym. Przeprowadzona konsolidacja fiskalna nie wystarczyła jednak do wykonania zalecenia Rady z dnia 2 grudnia 2009 r. w sprawie zlikwidowania nadmiernego deficytu. Ponadto, w wyniku dokapitalizowania grupy bankowej Dexia, które wywarło negatywny wpływ rzędu 0,8 % PKB na wysokość deficytu, oraz z powodu gorszej od spodziewanej sytuacji gospodarczej w drugiej połowie 2012 r., w roku 2012 nie zlikwidowano nadmiernego deficytu w wymaganym terminie. W związku z tym aktualnie przewiduje się, że deficyt zostanie sprowadzony poniżej 3 % PKB wartości referencyjnej określonej w Traktacie, począwszy od roku 2013. Celem strategii budżetowej przedstawionej w programie stabilności jest zrównoważenie budżetu pod względem strukturalnym do 2015 r. oraz osiągnięcie średniookresowego celu budżetowego w roku 2016. W programie stabilności zmieniono średniookresowy cel budżetowy z nadwyżki 0,5 % na 0,75 % PKB. Nowy średniookresowy cel budżetowy jest zgodny z wymogami paktu stabilności i wzrostu. Omawiany program stabilności jest zgodny z nowym terminem procedury nadmiernego deficytu, tj. 2013 r., jednak zgodnie ze wspomnianą wiosenną prognozą służb Komisji z 2013 r. margines bezpieczeństwa chroniący przed przekroczeniem 3 % PKB wartości referencyjnej określonej w Traktacie jest niewielki, jako że spodziewany deficyt wyniesie w 2013 r. 2,9 % PKB.

Planowany roczny postęp w kierunku średniookresowego celu budżetowego, który ma być osiągnięty do roku 2016 r., przekracza 0,5 % PKB (pod względem strukturalnym). Nie określono żadnych działań konsolidacyjnych po roku 2013 r. Na podstawie informacji zawartych w programie stabilności przewiduje się, że stopa wzrostu wydatków publicznych, po uwzględnieniu działań dyskrejonalnych po stronie dochodów, w latach 2014–2016 wyniesie 0,5 % PKB, przyczyniając się do rocznej korekty strukturalnej na rzecz osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego. Zgodnie z programem stabilności wskaźnik zadłużenia osiągnie najwyższy poziom 100 % w 2013 r. i będzie zmniejszał się stopniowo do poziomu 93 % PKB w 2016 r. W latach 2014–2016 należy się spodziewać, że Belgia znajdować się będzie w okresie przejściowym, jeśli chodzi o spełnienie kryterium długu. Zgodnie z planem przewidziano, że wartość referencyjna dotycząca redukcji długu zostanie osiągnięta pod koniec okresu przejściowego. Według wiosennej prognozy służb Komisji z 2013 r.

przy założeniu, że aktualna polityka się nie zmieni, wskaźnik zadłużenia wyniesie 101,4 % w 2013 r. i wzrośnie jeszcze do 102,1 % PKB w 2014 r. Na tej podstawie przewiduje się, że w 2014 r. Belgia nie będzie jeszcze przestrzegać zasady redukcji zadłużenia, co oznacza, że postęp w kierunku osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego jest niewystarczający. W programie stabilności nie przedstawiono sposobu, w jaki obciążenia związane z planowaną korektą zostaną rozdzielone na różne szczeble administracji rządowej, która to kwestia została również poruszona w zeszytowanym zaleceniu dla Belgii. Obok wieloletnich, opartych na określonych regułach, ram finansowych dla sektora instytucji rządowych i samorządowych należy jeszcze opracować i uzgodnić wyraźne zasady koordynacji, aby zapewnić i egzekwować bardziej solidne, automatyczne zobowiązania ze strony regionów, wspólnot i władz lokalnych w celu osiągnięcia celów budżetowych.

- (11) Belgia stoi przed problemem prognozowanego bardzo dużego wzrostu wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa (+2,0 punkty procentowe PKB) już w okresie 2010–2020, szczególnie w zakresie emerytur oraz opieki długoterminowej. Zapoczątkowana reforma emerytalnego zabezpieczenia społecznego ma wywrzeć dodatni wpływ na zatrudnienie osób starszych. Z prognoz wynika jednak, że Belgia nie osiągnie własnego wyznaczonego w tej dziedzinie celu na rok 2020. Ze względu na rozmiary zadania potrzebne będą dodatkowe wysiłki, aby zrównany został rzeczywisty wiek przejścia na emeryturę i ustawowy wiek emerytalny. Aby zapewnić długoterminową stabilność systemu emerytalnego, należy powiązać ustawowy wiek emerytalny ze zmianami średniego trwania życia. Konieczne będzie pogodzenie potrzeby zapewnienia stabilności finansowej z koniecznością utrzymania adekwatności systemów emerytalnego zabezpieczenia społecznego. Ze względu na stosunkowo wysoki koszt opieki instytucjonalnej w Belgii powinno się rozważyć poprawę opłacalności wydatków publicznych na świadczenia opieki długoterminowej, środki oszczędnościowe w zakresie profilaktyki zdrowotnej i rehabilitacji, a także stworzenie lepszych warunków samodzielnego życia.
- (12) Długoterminowy spadek konkurencyjności Belgii wywołało wiele czynników, w tym system ustalania wysokości wynagrodzeń, zakłócenia w funkcjonowaniu rynków nakładów oraz niezwiązane z kosztami czynniki odnoszące się do zdolności innowacyjnych gospodarki. Norma płacowa z 1996 r., której zadaniem jest ochrona konkurencyjności wobec głównych partnerów handlowych, nie zawsze spełnia swoją rolę. Przedsięwzięte dotychczas doraźne środki mające na celu dostosowanie zmian wynagrodzeń do poziomu wydajności mają pozytywne skutki, ale nie są wystarczające, aby zapewnić długoterminową zgodność między poziomem wynagrodzeń a zmianami wydajności. Nadal niezbędne są ulepszenia strukturalne ram negocjacji płacowych, w tym automatyczna korekta w przypadku nieprzestrzegania normy płacowej lub kiedy wzrost tzw. wskaźnika zdrowotnego (fr. *indice santé*) przekracza wzrost wynagrodzeń w państwach głównych partnerów handlowych. System negocjacji płacowej powinien zapewnić dostosowanie zmian wynagrodzeń do subregionalnej i lokalnej dynamiki wydajności. Belgia specjalizuje się w produktach średniego szczebla, w przypadku których występuje silna

konkurencja międzynarodowa, co sprawia, że belgijskim producentom trudno jest uwzględnić zmiany cen nakładów w cenie końcowej. Choć mocne strony belgijskiego systemu badań naukowych i innowacji złagodziły nieco problem konkurencyjności pod względem kosztów, działania w zakresie badań naukowych i rozwoju prowadzone przez przedsiębiorstwa są nadal bardzo skoncentrowane, a ich szersze wykorzystanie przez przedsiębiorstwa jest wciąż niewielkie. Należy ulepszyć ramowe warunki szybszego przejścia do gospodarki w większym stopniu opartej na wiedzy, skupiając się na przedsiębiorczości, wspieraniu dynamiczności przedsiębiorstw i tworzeniu kapitału ludzkiego.

- (13) Ceny energii elektrycznej oraz wielu innych towarów i usług są w Belgii wyższe niż w innych państwach członkowskich, co wynika ze słabej konkurencji i barier strukturalnych. Ceny w sektorze detalicznym przewyższają średnie ceny w strefie euro, a ograniczenia dotyczące usług świadczonych w ramach wolnych zawodów hamują rozwój nowatorskich modeli biznesowych i stoją na przeszkodzie inwestycjom. Belgia poczyniła jedynie ograniczone postępy w zwiększaniu konkurencji w sektorach sieciowych; nie zakończył się jeszcze proces powoływania silnych i niezależnych organów regulacyjnych. Belgia plasuje się na przedostatnim miejscu w Unii, jeśli chodzi o nasycenie usługami szerokopasmowego mobilnego dostępu do internetu, głównie z powodu problemów regulacyjnych i dotyczących koordynacji w zakresie dostępności częstotliwości. Mimo że częstsza zmiana operatora przez konsumentów zmniejszyła dominację operatorów w sektorze dostaw energii ze źródeł konwencjonalnych, konkurencja w sektorach detalicznych dostaw energii elektrycznej i gazu oraz hurtowych dostaw energii elektrycznej jest nadal trudna – w porównaniu z sytuacją w państwach ościennych wysokie koszty dystrybucji w sposób nieproporcjonalny wpływają na poziom cen netto dla użytkowników przemysłowych. Decyzja Belgii dotycząca kontrolowania cen detalicznych dostaw energii elektrycznej i gazu dla użytkowników końcowych może zahamować inwestycje w moce produkcyjne i utrudnić wchodzenie nowych operatorów na rynek. Warunki udzielania licencji w sektorze usług pocztowych nadal budzą obawy. Sektor pasażerskiego transportu kolejowego nie jest otwarty dla konkurencji, a przepisy dotyczące pracy w tych nie zostały zaktualizowane. Ze względu na wagę wyżej wymienionych sektorów dla konkurencyjności, działania w tym zakresie są pilnie potrzebne.
- (14) Belgijski system podatkowy w sposób nieproporcjonalny opiera się na podatkach bezpośrednich i zawiera luki, które sprawiają, że jest on mniej sprawiedliwy. Choć Belgia poczyniła pewne wysiłki na rzecz zmniejszenia całkowitego obciążenia podatkowego pracy, ukryta stawka opodatkowania wciąż należy do najwyższych w Unii w odniesieniu do większości kategorii pracowników. Belgia nadal należy do państw, w których podatki środowiskowe stanowią najmniejszą część łącznych dochodów podatkowych. Belgijski system podatkowy należy uprościć i usprawnić, m.in. przez obniżenie i usprawnienie wydatków podatkowych, a także zniesienie nieuzasadnionych lub nieefektywnych obniżonych stawek VAT.
- (15) W Belgii odnotowuje się niższy od przeciętnej i będący w застоju współczynnik aktywności zawodowej, jak

również duże różnice wskaźnika zatrudnienia i stopy bezrobocia w zależności od regionów i grup ludności. Do grup ludności o najmniejszym współczynniku aktywności zawodowej należą osoby ze środowisk migracyjnych, osoby starsze oraz osoby młode o niskich kwalifikacjach we wszystkich regionach. Grupy te są również bardziej narażone na ubóstwo i wykluczenie społeczne. Reforma systemu świadczeń dla bezrobotnych jest krokiem w dobrą stronę, jednak sama w sobie nie gwarantuje lepszego dopasowania podaży i popytu na rynku pracy, chyba że towarzyszą jej pomoc w skutecznym poszukiwaniu pracy i możliwości szkolenia. Interakcja między założonymi na szczeblu federalnym obniżkami świadczeń a programami wspierania zatrudnienia realizowanymi przez regiony znacznie komplikuje sytuację. Choć ze środków przeznaczonych dla osób młodych o niskich kwalifikacjach mogą również korzystać osoby ze środowisk migracyjnych, potrzebna jest wszechstronna strategia skierowana specjalnie do tej ostatniej grupy docelowej. Ponadto wydaje się, że trudno będzie zaradzić pewnym przypadkom niedopasowania podaży do popytu na rynku pracy, jeśli nie zwiększy się znacznie międzyregionalnej mobilności pracowników. Należy zastanowić się, jak sprawić, by system kształcenia i szkolenia był bardziej przejrzysty i skuteczny, oraz jak zwiększyć synergię między różnymi organizatorami szkoleń.

- (16) Z prognoz dotyczących emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. wynika, że Belgia nie osiągnie swojego celu dotyczącego ograniczenia emisji o 15 %. Nie jest jasne, jak za pomocą oddzielnych inicjatyw podejmowanych przez różne organy można będzie osiągnąć ten cel, ani też jak regiony podzielą między sobą związane z nim obciążenia. Wpływ całości środków na ograniczenie emisji, zwłaszcza tych generowanych przez sektor transportu i budynki, pozostaje niejasny. Zatory komunikacyjne są znacznym obciążeniem dla belgijskiej gospodarki, szacowanym na 2 % PKB i jednym z największych w Europie, jednak wdrożenie nowego systemu podatków komunikacyjnych w trzech regionach zostało odroczone do 2016 r.
- (17) Kwestie dotyczące koordynacji, nieuniknione w strukturze o wysokim stopniu regionalizacji, uwypuklają znaczenie efektywnej organizacji administracji publicznej, gdyż obecność wielu sieci, warstw zarządzania i podmiotów może prowadzić do powielania struktur i osłabienia jakości zarządzania oraz wyższych kosztów administracyjnych. Sprawy te mają szczególne znaczenie dla kwestii podatków oraz podziału obciążeń związanych z konsolidacją fiskalną, m.in. w dziedzinie edukacji i zabezpieczenia społecznego, które wymagają zasadniczo pogłębionej współpracy i koordynacji.
- (18) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę belgijskiej polityki gospodarczej. Dokonała oceny krajowego programu reform oraz programu stabilności i przedstawiła szczegółową ocenę sytuacji. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki fiskalnej i polityki społeczno-gospodarczej w Belgii, ale także stopień przestrzegania przepisów i wytycznych UE, ze względu na konieczność wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej przez wnoszenie na

poziomie Unii wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Zalecenia Komisji w ramach europejskiego semestru zostały przedstawione poniżej w zaleceniach 1–7.

- (19) W świetle powyższej oceny Rada zbadała program stabilności, a jej opinia ⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie zwłaszcza w zaleceniu 1 poniżej.
- (20) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada zbadała krajowy program reform i program stabilności Belgii. Jej zalecenia na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1–5 poniżej.
- (21) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła również analizę polityki gospodarczej strefy euro jako całości. Na tej podstawie Rada wydała zalecenia skierowane do poszczególnych państw członkowskich, których walutą jest euro ⁽²⁾. Jako państwo, którego walutą jest euro, Belgia powinna również zapewnić pełną i terminową realizację tych zaleceń,

NINIEJSZYM ZALECA Belgii podjęcie w latach 2013–2014 działań mających na celu:

1. Podjęcie dodatkowych działań na rzecz dokonania korekty strukturalnej określonej w decyzji Rady w sprawie korekty nadmiernego deficytu do roku 2013 i zwiększenia trwałości i wiarygodności konsolidacji. Trwała korekta nierównowagi budżetowej wymaga wiarygodnego wdrożenia ambitnych reform strukturalnych, które zwiększyłyby zdolności dostosowawcze oraz pobudziłyby wzrost gospodarczy. Po dokonaniu korekty nadmiernego deficytu – wdrażanie korekty strukturalnej w odpowiednim tempie w celu osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego do roku 2016 oraz zapewnienie trwałej tendencji spadkowej wysokiego wskaźnika zadłużenia. Zaproponowanie w tym celu do dnia 15 października 2013 r. sprzyjających wzrostowi działań strukturalnych na rok 2014, które umożliwią trwałą korektę nadmiernego deficytu i odpowiedni postęp w kierunku osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego. Zapewnienie równomiernego rozłożenia ścieżki dostosowania w czasie lub nawet jej przyspieszenia. Przyjęcie jasno sprecyzowanych zasad koordynacji, tak by zapewnić moc wiążącą celom budżetowym w średnioterminowej perspektywie planowania zarówno na szczeblu federalnym, jak i na niższych szczeblach, m.in. przez bezzwłoczne przyjęcie zgodnej z wymogami Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej reguły dotyczącej salda/nadwyżki budżetu sektora instytucji rządowych i samorządowych, oraz aby zwiększyć przejrzystość w zakresie rozdziału obciążeń i podziału odpowiedzialności na różnych szczeblach administracji rządowej.
2. Zwiększenie starań na rzecz zrównania rzeczywistego wieku przejścia na emeryturę i ustawowego wieku emerytalnego, m.in. przez kontynuowanie bieżących reform służących

zredukowaniu możliwości wcześniejszego przejścia na emeryturę. Wsparcie reform emerytalnych systemów zabezpieczenia społecznego działaniami wspierającymi zatrudnienie oraz reformami rynku pracy sprzyjającymi aktywnemu starzeniu się. Zwiększenie efektywności wieku emerytalnego poprzez dostosowanie wieku emerytalnego lub świadczeń emerytalnych do zmian średniego dalszego trwania życia. Dalsze zwiększanie efektywności wydatków publicznych na długoterminową opiekę instytucjonalną.

3. W celu przywrócenia konkurencyjności – kontynuację aktualnych działań na rzecz reformy systemu ustalania wysokości wynagrodzeń, w szczególności przez podjęcie działań strukturalnych, w porozumieniu z partnerami społecznymi i zgodnie z praktyką krajową, tak aby system ten odzwierciedlał zmiany wydajności, uwzględnił lokalne różnice wydajności i warunki na rynku pracy oraz umożliwił automatyczne korekty, kiedy zmiana wysokości wynagrodzeń szkodzi konkurencyjności pod względem kosztów.
4. Przedstawienie konkretnych i określonych w czasie działań strukturalnych w celu zwiększenia konkurencji w sektorze usług, przez usunięcie barier w sektorze detalicznym i nadmiernych ograniczeń w zakresie usług świadczonych w ramach wolnych zawodów oraz zwiększenie dostępności usług szerokopasmowego mobilnego dostępu do internetu. Kontynuację działań na rzecz lepszego funkcjonowania sektora energii przez zmniejszenie kosztów dystrybucji i monitorowanie cen detalicznych, zwiększenie niezależności organów regulacyjnych w sektorze energii, telekomunikacji i transportu (koleje, lotniska). Usunięcie pozostałych barier w sektorze usług pocztowych.
5. Opracowanie konkretnych i określonych w czasie propozycji przeniesienia obciążeń podatkowych z pracy na inne dziedziny, których opodatkowanie w mniejszym stopniu zakłóca wzrost, przede wszystkim rozważenie potencjału podatków środowiskowych, dotyczących np. oleju napędowego, oleju opałowego oraz użytkowania samochodów firmowych do celów prywatnych. Uproszczenie systemu podatkowego przez zmniejszenie wydatków podatkowych w systemie opodatkowania dochodów, zwiększenie skuteczności podatku VAT i poprawę przestrzegania przepisów prawa podatkowego przez usunięcie istniejących luk w prawie.
6. Dalsze eliminowanie czynników zniechęcających do podejmowania pracy przez zapewnienie skutecznego egzekwowania wymogu poszukiwania pracy przez bezrobotnych oraz udzielanie wszystkim bezrobotnym dostosowanego do indywidualnych potrzeb wsparcia w poszukiwaniu pracy. Podjęcie działań w celu zwiększenia międzyregionalnej mobilności pracowników. Uproszczenie zachęt do podjęcia pracy i zwiększenie spójności między tymi zachętami a polityką aktywizacji zawodowej, dostosowywaniem podaży do popytu na rynku pracy, edukacją, uczeniem się przez całe życie i polityką kształcenia zawodowego w odniesieniu do osób starszych i młodzieży. Opracowanie wszechstronnych strategii włączenia społecznego oraz dotyczących rynku pracy dla osób ze środowisk migracyjnych.

⁽¹⁾ Na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

⁽²⁾ Zob. s. 97 niniejszego Dziennika Urzędowego.

7. Podjęcie konkretnych działań i uzgodnienie wyraźnego podziału wkładu między władzami federalnymi a regionalnymi w celu osiągnięcia celów zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w sektorach nieobjętych systemem handlu emisjami, zwłaszcza obniżenia emisji generowanych przez sektor transportu i budynki.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2013 r.

W imieniu Rady
R. ŠADŽIUS
Przewodniczący
